

have erkjendt, at hvad der med Hensyn til Søminerevæsenet gaar ud over de ordinære Beløb, vi tidligere have bevilget, nemlig 120,000 Kr. til det passive og visse Beløb til det aktive Minevæsen, hørte ind under en større Udgift, hvortil vi krævede en ekstraordinær Indtægt. Det ærede Medlem sluttede sig til sin Vaabenfælde fra Leire angaaende de Kal, der skulde betegne Bevillingerne under det nuværende Ministerium; men de kom begge to til at søge at finde den 8de November — denne mærkverdige Dag — for at faae nogen Støtte for disse Beregninger. Jeg misunder dem ikke dette Udgangspunkt for disse Kal, men jeg skal dog bemærke, at det ikke er noget videre helbigt Udgangspunkt, og jeg vil fravaade de Herrer ret tidt at benytte dette Datum til Henvisning, saa meget mere som de netop med Hensyn til disse Spørgsmaal sanktionerede Foranstaltninger, der vare satte i Værk ved den provisoriske Finantslov. Jeg kan ikke erkjende, at det ærede Medlem har Ret i dette, at der er 500,000 Kr. ligesom fortsatte Bevillinger her paa dette Beløb; thi saa tager han rimeligvis Søforstærkningen med, og Søforstærkningsbeløbet er egentlig et Uffnit for sig, idet Bevillingen er til et enkelt Fort, "Bryøsten", og ikke staar i en saadan Sammenhæng med det Dvrige, at man behøver at bevilge det. Der er altsaa meget stor Forskjel, dels naar de Herrer undlade at tage Hensyn til den provisoriske Finantslov, og der er lige saa stor Forskjel paa Stillingen, og jeg hævder, at der netop er Forskjel paa selve Sagen, hvorom Bevillingen gjælder. Naar nu det ærede Medlem vil sige, at det kun er det Ordinare at bevilge 1,600,000 Kr. til militære Bevillinger paa § 26, vil deraf som Resultat følge, at vi paa §§ 22 og 23 bevilge cirka 14 Mill. Kr., paa § 26 efter det ærede Medlems Formening 1,600,000 Kr.; og naar vi faae den egentlige Plan, bliver det indenfor den 3 Mill. Kr., saa at vi ville komme op til 18,600,000 Kr. ordinært og ekstraordinært til vort Forsvarsvæsen. Det er det, man paaistaar, at vi maa komme til efter det ærede Medlems Beregning; det svarer omtrent til 10 Kr. pr. Individ i Danmark, og som det ærede Medlem for Sørs Amts 2den Valgkreds (Alberti) antydede, vilde da det Medlem af Landsthinget, som har anstillet Beregninger derover, faae Ret, naar han fik det Facit ud, at vi i en overordentlig høi Grad give forholdsvis mest ud til vort Forsvarsvæsen; men jeg nærer ikke Tvivl om, at selv om det ærede Medlem fra Præstø (Bøffen) kan faae sat det i Scene, som han nu udtalte, de 1,600,000 Kr. ordinært paa § 26, det Dvrigt paa §§ 22 og 23 og saa vor nye Forsvarsplan, vil man dog sige, at det danske Folk endnu ikke nær har givet Nok. Jeg tror imidlertid, at det vil være nødvendigt at overveje, hvorvidt et lille Land, som ikke har saa høje økonomiske Udsigter for Diebliffet, kan stille sig saadanne

Udgifter i Udsigt til Forsvarsvæsenet. Jeg benægter derfor, at der kan komme 1,600,000 Kr. paa § 26 som en Slags ordinære eller aarlige Bevillinger, og jeg maa ligeledes efter de Antydninger, jeg har gjort, benægte, at det nye Skib — thi det staar paa § 26 og ikke paa § 23 — og de store Beløb til Torpedoer ikke skulde høre under den Flaadens ekstraordinære Udviøling efter vor Plan. Naar de have Kongens Dampskib at bygge paa og ligeledes "Helgoland", maa de kunne have Nok, til vi i Efteraaret samles, og da kunne vi have den Plan og det Overslag, vi nu savne, til en saadan Bygning. Naar det ærede Medlem antydede, at han og jeg engang i Skjøn Forening med 13 andre Medlemmer af Finantsudvalget havde stillet et Forslag paa et eller andet Stadium af Finantslovens Behandling om en Lert til Sømateriel af indtil 2 Mill. Kr., saa vil jeg bemærke, at, dersom de Herrer havde stillet det saaledes, vilde jeg have fundet det langt fornuftigere end at begrænse det ved Noget, vi ikke selv kjende, og som Administrationen heller ikke selv kjender, fordi det ikke er skabt endnu, fordi der ikke en Gang have Tegningen over det. Jeg vilde have fundet det langt fornuftigere, om de indenfor de 2 Millioner Kr. havde givet Administrationen en friere Naadighed, end at de saaledes have søgt at tegne et Skib, om hvilket de ikke rigtig nøie vide, om det kan indrettes saaledes, som de have ment, det skulde indrettes, med de forskellige Apparater til Torpedoudfyndning o. s. v., det er saa langt fra, at det vilde have forandret min Stilling med Hensyn til dette, at jeg tværtimod vilde have set med milde Øine derpaa. Med disse Bemærkninger vil jeg henwise de Herrer, som maatte mene, at Udviølingen af vort Søminerevæsen ud over det Ordinare ikke skulde ligge i vor Forsvarsplan, til at efterse vor Betænkning angaaende den overordentlige Bevilling fra 1874—75, vor Betænkning til Finantsloven i Fjor og ligeledes for 1875—76, hvori vi for tre Aar have udtalt det Samme, som jeg har udtalt.

Bøffen: Overfor det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer) skal jeg kun udtale, at det unegtelig overrasede mig noget, at det ærede Medlem imod mig beraabte sig paa en Betænkning, som jeg vedhænder mig at være Forsfatter af, idet han nemlig mente, at det Udtryk, at man ikke vilde gaa ind paa permanente Besæftninger ud for Kjøbenhavn, skulde rammes Istandsættelsen af de nuværende Søforter. Jeg tilstaar, at det, den Gang jeg skrev denne Betænkning, ikke er faldet mig ind, at Nogen skulde kunne finde denne Mening lagt ind deri. Det har ikke været Forsfatterens Tanke dermed, og jeg tror heller ikke, at det var Løjernes Tanke, den Gang de læste Betænkningen, saa lidt som det var Udvalgets Tanke, den Gang det vedtog